

[Arbejdsministeren.]

Når det er tilfældet, skal man måske ikke lige netop nu give sig til at udbygge den mellemkommunale refusion på dette felt.

Flere ordførere har været inde på spørgsmålet om betydningen af, at det personale, der har med de pågældende personkategorier at gøre, er et så veluddannet plejepersonale som muligt. Der er jo, som det også er nævnt, et udvalg, der beskæftiger sig med at udarbejde forslag til den fremtidige uddannelse inden for det sociale område; dette viser den interesse, der er om disse ting, og derfor kan man regne med, at der også på dette felt forestår en modernisering.

Albertsen: En enkelt bemærkning til ministeren, som gav udtryk for den, synes jeg, overordentlig sympatiske tankegang, at man havde megen ulyst til at ændre i de lovforslag, som var udarbejdet af den tidligere regering, og at det var forklaringen på, at man ikke havde fået rettet datoen. Jeg synes, man skulle efterleve det på andre og væsentligere områder end dette her med datoer.

Man har dog haft lejlighed til at rette på et andet område, nemlig i princippet vedrørende grænsen for, hvornår der skal være selvejende institutioner. Jeg må sige, at min tillid til, at vi skal kunne holde os til det, som lå i lovforslaget fra efteråret, egentlig blev bestyrket af de udtalelser, der faldt, for jeg forstår, at den tilfredshed, som man dengang kunne konstatere hos flertallet af ordførerne — også det flertal, som stadig er til stede — i og for sig også lå i luften her i dag. Jeg forstår nemlig, at den ændring, der trods alt er indsat, er der så stor betænkelighed ved, at jeg håber, at den tilslutning, der i efteråret blev givet, stadig væk må være til stede og forhåbentlig vil markere sig i det udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med.

Jeg må i øvrigt understrege, at arbejdsministerens syn på principperne om privatejede hjem eller selvejende institutioner må man klart gå imod på dette område. Jeg tror, det kan undskyldes — arbejdsministeren erkendte jo, at hans erfaring på dette område var af begrænset art; det er muligt, at den erfaring, arbejdsministeren her påberåber sig, virkelig gælder på andre områder; det skal jeg ikke kunne sige, for jeg

ved ikke, hvad det direkte var, han tænkte på. Men på dette felt mener jeg bestemt at profit- og fortjenestemotivet må fjernes. Sigtet må være for dette arbejde, at det er baseret på selvejende institutioner eller på kommunerne. Det er en offentlig forpligtelse og en offentlig opgave, og alle erfaringer og alle eksperter udtalelser går ud på, at den løses bedst på en sådan måde.

Vi går til udvalgsarbejdet i tillid til, at den tone, som har været fremherskende i den offentlige debat og ved behandlingen her i dag, må kunne resultere i, at lovforslaget hurtigt kan blive vedtaget. Jeg glæder mig over, at ministeren understregede dette med den tilbagevirkende kraft. Det spiller vitterlig en rolle, fordi man må erkende, at det rent faktisk ikke kan klares på nogle ganske få dage; derfor er det vigtigt for implicerede instanser at være klar over, at tanken er, at det skal have tilbagevirkende kraft fra 1. april. Jeg glæder mig til udvalgsarbejdet og håber, at glæden vil vedvare, til vi mødes her ved anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om husmoderafløsning og hjemmehjælp.

(Lovforslaget (nr. 74) findes i tillæg A. sp. 1501, fremsættelsen i tidenden sp. 980).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lis Groes: Såvel husmoderafløsning som hjemmehjælp omfattes med den største sympati i mit parti. Der er sket det siden sidst, at vi nu får samlet disse to ordninger i én lov, og det mener jeg afgjort er et fremskridt. Det ligger jo rent praktisk sådan, at